

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

תפילה - 1

כוחה של תפילה

חז"ל בראייתם החודרת, ממשילים את התפילה ל"עתר", המהפך את התבואה. פירושו של דבר, שבשעה שאנו עומדים להתפלל, שמו בידנו אנשי כנסת הגדולה – עתר, כדי שנהפוך! נהפוך חולים לבריאים, נהפוך חוטאים לחוזרים בתשובה, נהפוך רחוקים מדעת לבעלי דעת תורה, נביא שלום לעולם!

כל אחד מאיתנו, בעומדו בתפילה, הוא שליח ציבור, אפילו כשמתפלל בינו לבין עצמו! תפילת שמונה עשרה נתקנה בלשון רבים, מכיוון שמהותה היא תפילה על הכלל. ואנו עומדים כשה"עתר" בידנו, ומשאירים את כל התבואה בשדה כפי שהייתה, מבלי לפעול מאומה!

(הרב ויסבלום / הארת התפילה)

אחד מנכדיו של הסטייפלער זצ"ל שח לסבו כי עומד הוא לנסוע לכותל המערבי לתפילה. ביקש ממנו הסטייפלר, שיזכיר גם אותו בתפילתו שם.

הביע הנכד את פליאתו: "האם זקוק סבא שאני אזכיר אותו לפני הקב"ה? הלא הקשר שלו עם הקב"ה הרבה יותר חזק. וכי בשמים לא יודעים מיהו בעל ה"קהילות יעקב", עד שצריך לי שאזכירו בתפילתי?"

כששמע הסטייפלער את הדברים, הזדקף והרעים בקולו: "דע לך, כי אין שום תפילה שחוזרת ריקם. כך טבע הקב"ה בבריאתו. כל מילה של תפילה ותחנונים היוצאת מפיו של כל יהודי, פועלת את פעולתה! אם לא היום – מחר, ואם לא מחר – אז מחרתיים, ואפילו בעוד מאה שנה. גם התפילה שתתפלל עלי תעזור ותעזור!"

(יופי של צניעות)

חסרה לנו האמונה בכוח התפילה שלנו. אנו מאמינים שלתפילה שלנו יש את הכוח למנוע מהצ'ק לחזור, אבל שלתפילה שלנו יהיה את הכוח להביא רפואה לחולה סרטן אנוש? הרי לשם כך נצרכת 'רעידת אדמה!' תפילה של גדולי הדורות כחתם סופר וכדומה!

אבל הקב"ה אומר: "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי", אינכם מבינים את הצורה שבה אני רואה דברים, אינכם מבינים כיצד אני פועל. יהודי המתפלל בכוונה, בערליקייט, מסוגל לחולל שינויים מרעיש עולם בכל עם ישראל ואף בכל האנושות.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון – דברים)

תפילת אם

בראש השנה תוקעים מאה תקיעות, כנגד מאה ואחת היבבות של אם סיסרא על בנה, כאשר איחר לשוב מן המלחמה. ומדוע אין תוקעים מאה ואחת? – מכיוון שבכל הבכיות היו מעורבות שאיפות שפלות, ועל כן ניתן לבטלן על ידי תקיעת שופר, אך את הבכייה הראשונה, שהייתה בכייה הנובעת מעומק הלב, בכייה פשוטה של כאב ודאגה של אם על בנה – אותה לא ניתן לבטל. **בכייה זו תלויה בחללו של עולם ועומדת לדורי דורות ומאומה לא יוכל לבטלה.**

ואם כה גדול הוא כוחה של יבבה מלב כואב של אם נוכריה, כמה גדול ורב הוא כוחה של אם יהודייה, אידישע מאמע, העומדת ומתפללת על בנה. אם מלאך עמד וספר את יבבותיה של אם סיסרא, ונרשם מניינים לדורי דורות, על אחת כמה וכמה שדמעה של אם יהודייה אינה יורדת לטמיון. כל דמעה נרשמת, כל בכייה נספרת, כל זעקה ויבבה באה בחשבון, ומי יודע כמה צרות, תלאות וייסורין נחסכו מעם ישראל בזכותן!

ואם כך בבכייה של אמא המתחננת על שלומו הגשמי של בנה, הרי שזעקה ותחינה של אמא על רוחניות, על קדושה וטהרה, על גידול הבנים לתורה ולמצוות ולמעשים טובים – בוודאי אין לה ערוך בזה ובבא, ונהרות של סייעתא דשמיא מושפעים לעולם בזכותה.

(רבי שבתי יודלביץ / דרשות המגיד)

כדאי לעבוד כל החיים, להקים סמינרים בכל מקום, לחנך בהם מאות ואלפי תלמידות, ובלבד שמכל אלו תצא לבסוף **אמא יהודייה טובה אחת**, המגדלת את בניה בדרך התורה והיראה.

הבט וראה, מה חוללה **אם יהודייה אחת** אשר ילדה את רש"י הקדוש. הלא ודאי היו גדולי ישראל אשר עלו בדרגתם על רש"י הקדוש, ובכל זאת, דווקא רש"י זכה לחבר את הפירוש היסודי והחשוב ביותר, אשר אין לומד אשר אינו מבסס עליו את לימודו.

ומדוע זכה רש"י לכל זאת? אין ספק, כי תפילותיה ודמעותיה של אימו הם שעמדו לו לרש"י, ובזכותה זכינו לכל העושר הרוחני הזה!

(דבריו של הגרא"מ שך זצ"ל לאחד ממנהלי הסמינרים)

כוח האמונה הטמון בתפילה

"איזו היא עבודה שלב, זו תפילה" – איזו "עבודה" היא זו, כשאדם מבקש על צרכיו הפרטיים? אלא, שכל העולם מושתת על סיבה ומסובב. הרופא נותן תרופה, נוטלים אותה – ומבריאים; עוסקים במסחר ומרוויחים; זורעים תבואה – היא צומחת; מוכרים ומרוויחים. דבר זה טבוע באדם בצורה מבהילה, והתפילה צריכה לנפץ את המחשבה הזאת. כיצד? כל ענין התפילה הוא לצייר לעצמו, שהסיבה האמיתית להכל היא הבורא יתברך. ומה שמבקש רפואה ופרנסה ושאר צרכיו, אינו אלא להזכיר לעצמו שהוא בידי ד'.

בעיני בשר, ההצלה מהצרה היא הדבר הטוב ביותר עבורו, ולכן חייב להתפלל שהבורא יתברך יצילנו מהצרה, כי הוא הכוח היחיד בעולם היכול באמת להצילו מאותה צרה. אך מה באמת טוב עבורו – אין האדם יודע. ולכן, בסופו של דבר, אם הבורא עולם ימלא בקשתו או לאו, אין זה נוגע, מפני שמה שבאמת טוב עבורו – רק הקב"ה יודע, והוא יעשה את הטוב ביותר עבורו.

(הרב ויסבלום / הארת התפילה)